

Arabiskt fullblod - Reglemente Hingstpremiering, SH

SAHF beslutar följande gällande premiering av hingstar (2026-02-11 § 168).

SAHF som medlem i Svenska Hästavelsförbundet kan erbjuda premiering av arabhingst vid hingstpremiering arrangerad av Svenska hästavelsförbundet. Premiering av hingstar är frivilligt.

Exteriörbedömning

Arabiska fullblodshästar ska bedömas enligt rasstandard för arabhästar vid SH:s hingstpremiering av behörig domare. Hästens exteriör och rörelser ska bedömas i förhållande till hästens ålder. Exteriören bedöms enligt följande - *Typ - Huvud, hals och bål - Extremiteter och rörelsernas korrekthet - Skritt - Trav*

Det är tillåtet att klippa bort hovskägg och att klippa bort manen i nacken bakom öronen.

Hingsten ska visas i för hästen väl tillpassat träs med bett, av person som är minst 16 år gammal.

Hingst kan påbörja sin avelsvärdering tidigast det år han fyller två år enligt följande:

- Skall vara registrerad i Svenska Arabhäst Registret
- Veterinärt tandintyg avseende över/underbett (enligt ECAHO regler¹) skall skickats in vid anmälan eller uppvisas på plats vid premieringen. Om intyg inte finns får hästen exteriör bedömas men kan ej tilldelas kvalitetsklass.

Kvalitetsklasser

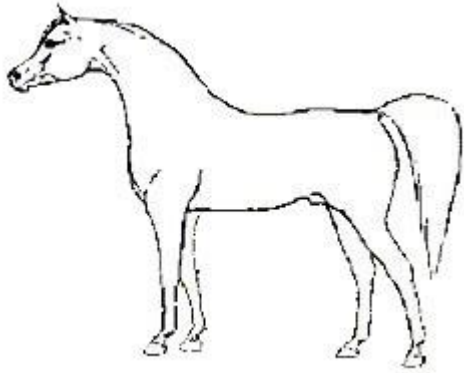
- Hingst som vid premiering erhållit 38 poäng, med ingen delpoäng lägre än 6 tilldelas Klass II.
- Hingst som vid premiering erhållit 40 poäng, med ingen delpoäng lägre än 7 samt kan uppvisa intyg på röntgade bakknän avseende cystor och osteochondros tilldelas Klass I.
- Hingst som vid premiering erhållit 42 poäng, med ingen delpoäng lägre än 7 samt kan uppvisa intyg på röntgade bakknän avseende cystor och osteochondros tilldelas Guld.

Resultat från hingstpremiering registreras i Blå Basen.

¹ ECAHO regler - veterinärintyg på att hästen inte har över- eller underbett större än en tandradsbredd, dvs framtänderna i över och underkäke ska mötas.

Rasbeskrivning

Den typiska arabhästen kännetecknas av skönhet, elegans och ädelhet parad med stolt resning, klassiska linjer och flygande gång. En häst som saknar dessa egenskaper kan visserligen vara en bra häst, men den är då ingen typisk arab. Arabhästen är mycket intelligent, lättlärd och tillgiven. Temperamentet är livligt men fromt. Den är dessutom långlivad, uthållig, tålmodig, lättfödd och anpassar sig lätt till olika förhållanden. Syn och hörsel är mycket skarpa.

Skelett

Skelettet är av exceptionellt hård kvalitet. Skallen är kort och bred, ögonhålorna stora och runda. Revbenen är 17 par (ibland 18). Svanskotorna är ofta 16 - övriga raser har som regel 18. Ländkotorna är ofta 5 istället för 6.

Huvud

Relativt litet och kilformat, med tydlig synlig benstruktur. Relativt bred och kort käke som övergår i en liten nos. Näsprofilen rak eller allra helst något insvängd under ögonnivå. Pannan är bred med stort avstånd mellan ögonen. En utbuktning mellan eller just över ögonnivå (jibbah) förekommer ofta hos araber. Ganascherna är vida, cirkelformade och med väl utmejslade kanter och med en tydlig hållighet emellan. Underkåkens ben är rak.

Öron

Små fint utmejslade och spetsade öron, harmoniskt placerade och ofta med örontipparna kurvade mot varandra. Stoets öron kan vara något längre.

Ögon

Stora mörka och lågt placerade på huvudet och nästan vinkelrätt mot profilen. Ögonvitan kan ibland skymta hos araben. Detta är inte något direkt fel, även om det inte är önskvärt med för mycket ögonvita.

Näsborrar

Stora, med fint utmejslade kanter nästan parallella med nosryggen. De ska vara rörliga med kapacitet att kraftigt utvidgas vid rörelse eller ansträngning.

Nos

Liten, såväl framifrån som från sidan. Underläppen ska vara fast och munnen relativt lång och väl slutet, såvida hästen inte är mycket gammal.

Hals

Lång och elegant böjd. Detta är mera utpräglat hos hingsten än hos stoet, som kan ha en rakare hals. Halsen ska vara högt ansatt och övergången mellan hals och huvud (mitbah) ska vara lång och mjukt och elegant rundad med väl markerad strupe. Huvud och hals bärs högt.

Bog & manke

Bogen väl liggande för att ge ett långt steg. Manken så väl markerad och så lång som möjligt (ibland med "lansmärke"). Detta även om araben pga kortare kotutskott vanligtvis inte har så hög manke som exempelvis det engelska fullblodet.

Rygg & länd

Relativt kort och muskelfylld rygg. Kort och stark länd utan sänkning framför korsets högsta punkt. Rygglinjen utgör en relativt horisontell linje över länd och kors mot svansfästet.

Kors

Lätt takat, ganska platt, med så långt avstånd som möjligt mellan höftbens- och bärbensknöl och med stort avstånd mellan höftbensknölna. På en utvuxen häst ska korset ej vara högre än manken.

Bringa, revben & bål

Bringan är relativt bred och bröstet djupt med väl välvda revben och väl slutet flankparti.

Extremiteter

Araben har en relativt lång överarm och korta skenor med väl markerade senor. Knäna är stora och flata och hasen ska vara bred och flat med väl markerad hasled och rak linje från hasspets till marken. Skenan är rak och torr och ej knipt under framknä eller has. Kotorna är relativt långa och sluttande men starka. Skanken är bred och väl muskelfylld.

Hovar

Runda och hårda med horn av bästa kvalitet. Bakhovarna är oftast något mer ovala.

Svans

Högt ansatt och bärs i en båge i jämnhöjd med eller över rygglinjen eller starkt uppåtböjd. Detta är - jämsides med det ädla huvudet och den stolt burna halsen - ett av rasens speciella kännetecken.

Hårrem & tagel

Huden ska vara tunn (ådrorna kan ofta synas) och har en sidenskimrande lyster. Hovskägg saknas eller förekommer i ringa omfattning. Taglet i man och svans ska vara silkesmjukt och är ibland lätt vågigt.

Färg & tecken

Alla färger är tillåtna förutom skäck eller black. Skimlar är vanliga. De föds mörka men ljusnar med åren - ofta blir de då helt vita. Somliga blir flugskimlar. En del stickelhåriga hästar ("roan" på engelska) bibehåller sin färg livet ut. Vita tecken är ganska vanligt och kan ibland vara stora.

Mankhöjd

Kan variera beroende på såväl uppfödning som arv, men vanligaste höjden är 145-155 cm. Avvikelse både uppåt och nedåt kan förekomma och några fastställda gränser finns inte.

Gångarter & rörelser

Skriften ska vara fri och vägvinnande. Traven ska vara exceptionellt lätt, flytande, välbalanserad och vägvinnande, gärna med ett svävande moment. Fri, rörlig bog och underarm. Underarmen kan lyftas rakt fram och bör helst sväva innan frambenet sätts i marken. Bakbenen ska arbeta med en kraftigt påskjutande rörelse med väl krökta hasar. Hasens arbete är mycket viktigt. Sedd bakifrån kan hästen röra sig en aning brett bak. Galoppen ska vara mycket jämn, elastiskt och välbalanserad. Den ökade galoppen ska vara lätt och vägvinnande.

Exempel på allvarliga fel

Konvext huvud ("ramskopf"). Hjorthals eller stel, vinkelrät halsansättning. Hängande öron. Över- eller underbett. Små ögon. Trånga ganascher. Flata revben. Bockhov eller

alltför platt hov. Klena, kohasiga eller alltför vinklade eller raka hasar. Kort struttigt steg. Kort avstånd från höftbensknöl till svansfäste. Smalt, stupande eller kluvet kors. Dåligt buret, knipt svans.